

Sygn. akt V KK 235/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

SSN Paweł Wiliński

Protokolant Katarzyna Wępa

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie **K. W.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 22 lipca 2020 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w P.

z dnia 26 lipca 2019 r., sygn. akt VIII K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P. , wyrokiem łącznym z dnia 26 lipca 2019 r., sygn. akt VIII K (...), po rozpoznaniu sprawy K. W. , skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w P. z dnia 23 lipca 2008 r., sygn. akt III K (...), za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. na karę łączną roku pozbawienia wolności, którą skazany odbył w okresie od dnia 29 maja 2018 r. do dnia 29 maja 2019 r.;

2. Sądu Rejonowego w P. z dnia 25 czerwca 2010 r., sygn. akt VI K (...) za przestępstwo z art. 284 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 10 zł każda; karę pozbawienia wolności wprowadzono do wykonania - skazany będzie ją odbywał w okresie od dnia 25 listopada 2019 r. do dnia 24 listopada 2021 r., natomiast karę grzywny wykonał w dniu 23 stycznia 2012 r.;

3. Sądu Rejonowego w P. z dnia 25 listopada 2011 r., sygn. akt VI K (...), za przestępstwo z art. 178 § 4 k.k. i art. 244 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 zł każda; karę grzywny skazany wykonał w dniu 4 czerwca 2018 r., natomiast w przypadku kary pozbawienia wolności okres próby upłynął z dniem 25 października 2015 r.;

4. Sądu Rejonowego w P. z dnia 9 maja 2012 r., sygn. akt VI K (...), za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany odbywał od dnia 29 maja 2019r. do dnia 25 listopada 2019 r.;

5. Sądu Rejonowego w P. z dnia 18 października 2018 r., sygn. akt VIII K (...), za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany będzie odbywał w okresie od dnia 24 listopada 2021 r. do dnia 23 maja 2022 r.

- na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami określonymi w punktach 2, 4 i 5 i wymierzył skazanemu karę łączną roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdził, że w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu, a na podstawie art. 572 k.p.k. w tym zakresie umorzył postępowanie.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 14 września 2019 r., wobec niezaskarżenia go przez strony postępowania.

Od powyższego wyroku łącznego kasację na niekorzyść skazanego wywiódł Prokurator Generalny. Zaskarżył go w całości i zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie art. 86 § 1 k.k., polegające na orzeczeniu wobec skazanego kary łącznej w wysokości roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, czyli

w rozmiarze niższym od najwyższej z jednostkowych kar pozbawienia wolności, to jest kary 2 lat pozbawienia wolności wymierzonej w podlegającym łączeniu wyroku Sądu Rejonowego w P. , sygn. akt VI K (...).

W konkluzji kasacji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym, stąd jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zaskarżony wyrok łączny nie może się ostać, ponieważ zapadł z rażącym naruszeniem wskazanego w zarzucie kasacji przepisu prawa karnego materialnego, co miało istotny wpływ na jego treść.

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie orzekania przez Sąd Rejonowy w P., sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 20 lat pozbawienia wolności.

W przedmiotowej sprawie, granicę kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec K. W. wyznaczała najwyższa z połączonych kar jednostkowych, tj. kara 2 lat pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 25 czerwca 2010 r., sygn. akt VI K (...) oraz ich suma, tj. 3 lata pozbawienia wolności, wynikająca
z połączenia powyższej kary oraz obu kar po 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w P. z dnia 9 maja 2012 r., sygn. akt VI K (...) i Sądu Rejonowego w P. z dnia 18 października 2018 r., sygn. akt VIII K (...). Dolna granica kary łącznej została wyznaczona wymiarem najwyższej z orzeczonych kar, a więc nie mogła być niższa niż 2 lata pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w P. orzekając karę łączną roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, wymierzył ją więc poniżej dolnej granicy przewidzianej w art. 86 § 1 k.k., czym naruszył wskazany przepis, a uchybienie to było rażące i miało istotny wpływ na treść wyroku, bowiem doprowadziło do nieuzasadnionego zaniżenia wysokości kary łącznej pozbawienia wolności, jaka powinna zostać wymierzona skazanemu.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania.

W postępowaniu ponownym Sąd ten orzekając karę łączną będzie miał na względzie zmianę przepisów Rozdziału IX Kodeksu karnego, dokonaną ustawą z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID – 19 oraz uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID - 19 (Dz. U. 2020 poz. 1086), jak również zawarte w tej ustawie przepisy przejściowe. Dlatego orzeczono, jak w wyroku.